

חוק החזקת תעודת זהות והצגתה, התשמ"ג-1982 (אין תיקונים)

- 1 הגדרות**

בחוק זה -
"חייל" - כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;
"קצין משטרה בכיר" ו"ראש רשות מקומית" - לרבות אדם שהוסמך על ידי אחד מהם בכתב לצורך חוק זה;
"תושב" ו"תעודת זהות" - כאמור בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965.3.
- 2 החזקת תעודת זהות והצגתה**

תושב שמלאו לו 16 שנים חייב לשאת עמו תמיד תעודת זהות ולהציגה בפני קצין משטרה בכיר, ראש רשות מקומית, שוטר או חייל במילוי תפקידם, כשדרשו זאת ממנו.
- 3 תעודה של מי שאינו תושב**

מי שאינו תושב ומלאו לו 16 שנים ישא עמו תעודה רשמית המעידה על זהותו והנושאת את תצלומו, והוא חייב להציגה לפי דרישה כאמור בסעיף 2.
- 4 עונשין**

העובר על הוראות חוק זה, דינו - קנס 5,000 שקלים, ובלבד שלא יועמד אדם לדין על אי הצגת תעודה אם תוך חמישה ימים לאחר שנדרש לכך הוצגה התעודה לפני מי שדרש את הצגתה, או לפני שוטר בתחנת משטרה, ונקבעה זהותו של האדם על פיה; ונקבעה זהותו כאמור יינתן לו, על פי דרישתו, אישור בכתב על כך בתחנת משטרה.
- 5 תיקון חוק מרשם האוכלוסין**

בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965 -
(1) בסעיף 24, במקום "רשאי לקבל" יבוא "חייב לקבל";
(2) בסעיף 35(ב), אחרי פסקה (4) יבוא:
" (5) לא קיבל תעודת זהות לפי סעיף 24."
- 6 ביצוע ותקנות**

(א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.
(ב) לענין החובה לפי סעיפים 2 ו-3, רשאי שר הפנים לקבוע בתקנות, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, תעודה רשמית אחרת כתעודה מזהה.
- 7 תחילה**

תחילתו של חוק זה ביום ט"ז בטבת התשמ"ג (1 בינואר 1983).